Raad van State

200808436/1.
Datum uitspraak: 14 januari 2009

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 14 november 2008 in zaken nrs. 08/37868 en 08/38381 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld (hierna: maatregel 1). Bij besluit van 22 oktober 2008 is ten aanzien van de vreemdeling een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet (hierna: maatregel 2). Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 14 november 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling in grief 1 heeft aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden, voor zover daarin het beroep tegen maatregel 1 ongegrond is verklaard. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid dat zij, voordat haar op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 de vrijheid is ontnomen, op grond van artikel 59 van de Vw 2000 in vreemdelingenbewaring is gesteld, niet betekent dat de eerdere toegangsweigering is komen te vervallen en dat eerstgenoemde maatregel daarom niet had mogen worden opgelegd. Daartoe voert zij aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat het doel van maatregel 2, het voorkomen dat zij zich (feitelijk) toegang tot het Nederlands grondgebied verschaft, na het opleggen van maatregel 1 niet meer kon worden bereikt.

2.2.1. Ingevolge artikel 6, eerste lid, van de Vw 2000 kan de vreemdeling aan wie toegang is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met grensbewaking aangewezen ruimte of plaats, welke ingevolge het tweede lid kan worden beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het

oog op uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, of die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.

2.2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 18 februari 2003 in zaak nr. 200300183/1; JV 2003/136), biedt de tekst van de artikelen 6 en 59 van de Vw 2000, noch het systeem van de wet, grond voor het oordeel dat een vreemdeling, nadat hem de toegang is geweigerd, geen vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 kan worden opgelegd.

Indien een vreemdeling echter, nadat hem de toegang is geweigerd, op grond van artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring wordt gesteld, verdraagt het zich niet met het stelsel van de wet die vreemdeling in aansluiting daarop een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, op te leggen. Met de inbewaringstelling op grond van artikel 59 van de Vw 2000 heeft de staatssecretaris er blijk van gegeven dat voor voortduring van de toegangsweigering geen grond meer bestaat.

De grief slaagt. Maatregel 2 is van meet af aan onrechtmatig.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarin het beroep tegen maatregel 2 ongegrond is verklaard. Het oordeel van de rechtbank over maatregel 1 dient te worden bevestigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen maatregel 2 alsnog gegrond verklaren. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven.

2.4. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000, na te melden vergoeding toegekend over de periode van 22 oktober 2008 tot 2 december 2008, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel ten aanzien van de vreemdeling is opgeheven.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 14 november 2008 in zaak nr. 08/38381, waarin het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 ongegrond is verklaard en bevestigt de uitspraak in zaak nr. 08/37868;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank tegen voormelde vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep gegrond;
IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling te betalen een vergoeding van € 3280,00 (zegge: drieduizend tweehonderdtachtig euro)
V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 januari 2009

480-562.
Verzonden: 14 januari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

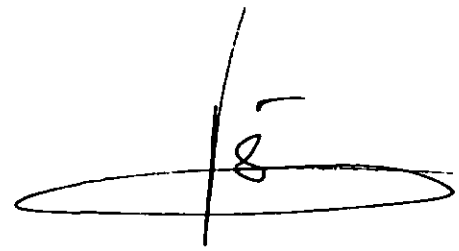

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

POLITIE

• Limburg-Noord

Postadres Postbus 52
5900AB VENLO

Regio Limburg-Noord
Korpsonderdeel 23 Vreemdelingentoezicht
Behandeld door F.G.M.A. Dorssers
Telefoon 077 - 327 18 68
Fax 077 - 327 18 69
V-nummer / Zaak / Zaak - 21/10/2008
Datum 21/10/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Franciscus Godfried Marie Antoin Dorssers, surveillant van het regionaal politiekorps Limburg-Noord,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, lag met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam	
Voorna(a)m(en)	
Geboortedatum	
Geboorteplaats	
Geboorteland	: Congo
Nationaliteit(en)	: Kongolese
Geslacht	: vrouwelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het *vreemdelingenbesluit 2000*
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Venlo
Datum	: 21/10/2008
Tijd	: 19:30 uur.

0475352564

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de ~~surveillant~~, INSPECTEUR
F.G.M.A. Doreseers

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

0475352564

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak
op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/38381 (artikel 6 Vw 2000) en AWB 08/37868 (artikel 59 Vw 2000)

V-nr.:

inzake : geboren op van (gestelde) Congolese nationaliteit,
verblijvende in het Uitzetcentrum Schiphol-Oost, eiseres,
gemachtigden: mr. N.A.P. Heesterbeek en mr. Z.M.K.J. Berger,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E. Groenendijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 8 oktober 2008 is eiseres op grond van artikel 13 j° artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscode) op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Eiseres is vervolgens diezelfde dag in strafrechtelijk detentie geplaatst, welke op last van de rechtbank op 21 oktober 2008 is beëindigd.

Vervolgens is eiseres op 21 oktober 2008 op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld. Bij beroepschrift van 22 oktober 2008 heeft eiseres hiertegen beroep ingesteld.

Voorts is ten aanzien van eiseres op 22 oktober 2008 de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast. Bij beroepschrift van 27 oktober 2008 heeft eiseres hiertegen beroep ingesteld.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekken de beroepen tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft aanleiding gezien om de beroepen, onder toepassing van artikel 8:14, eerste lid, van de Awb, gevoegd te behandelen ter openbare zitting van 5 november 2008. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. E.P.A. Zwart als waarnemer van de gemachtigden van eiseres. Verweerder werd vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.N. Schellenbach-Pollet, als tolk in de Franse taal. De rechtbank heeft ter zitting de behandeling in beide zaken geschorst om verweerders gemachtigde in de gelegenheid te stellen zijn standpunt ten aanzien van de beroepsgronden die eiseres heeft aangevoerd tegen de aan haar opgelegde maatregel op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 naar voren te brengen.

Verweerder heeft zijn reactie kenbaar gemaakt bij brief van 7 november 2008. Namens eiseres is gereageerd bij brief van diezelfde datum. Vervolgens heeft de rechtbank het onderzoek met instemming van partijen zonder nadere zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van beide beroepen

1. Eiseres heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft eiseres na haar strafrechtelijke detentie op 21 oktober 2008 op grond van artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring gesteld. Dit impliceert dat verweerder aan eiseres toegang in de zin van artikel 3 van de Vw 2000 heeft verleend. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat na strafrechtelijke detentie de maatregel van artikel 6 van de Vw 2000 kan worden opgelegd. Dit volgt ook uit artikel 7 van de Vw 2000. Het is echter niet mogelijk om eerst de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 59 van de Vw 2000 toe te passen en aansluitend de maatregel van artikel 6 Van de Vw 2000 op te leggen. Het doel, namelijk voorkomen dat eiseres zich feitelijk toegang tot Nederland verschaft, kan immers niet meer worden bereikt. En als eenmaal toegang is verleend, kan deze volgens vaste jurisprudentie niet later meer worden geweigerd. Dat maakt de maatregel die op grond van artikel 6 van de Vw 2000 is opgelegd, onrechtmatig.
De inbewaringstelling op grond van artikel 59 van de Vw 2000 is eveneens onrechtmatig. Eiseres heeft immers een asielaanvraag ingediend, zodat zij rechtmatig in Nederland verblijft. In haar schriftelijke reactie heeft eiseres in dit verband nog aangevoerd dat zij op grond van artikel 7 van de Richtlijn 2005/85 EG (hierna te noemen: de Procedurerichtlijn) rechtmatig verblijf heeft. In voornoemd artikel is opgenomen dat asielzoekers in de lidstaat mogen blijven, enkel ten behoeve van de procedure, totdat de beslissingsautoriteit in eerste aanleg een beslissing heeft genomen. Gelet op artikel 2 van de Procedurerichtlijn had eiseres al voor de oplegging van de maatregel om internationale bescherming gevraagd, zodat zij niet op grond van artikel van artikel 59, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring kon worden gesteld. Vrijheidsontneming op grond van artikel 59, aanhef en onder b, van de Vw 2000 is evenmin mogelijk, nu eiseres haar rechtmatig verblijf ontleent aan de Procedurerichtlijn en niet aan artikel 8 onder f, g en h van de Vw 2000.
Voorts is volgens eiseres geen sprake van zicht op uitzetting, nu voor de Democratische Republiek van Congo (DRC) geen laissez-passer worden afgegeven.
Eiseres heeft veel medische klachten. In dit licht had verweerder met een lichter middel dienen te volstaan, te weten een meldplicht. Voorts is ten onrechte een belangenafweging achterwege gebleven. Gelet op de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Saadi tegen Italië (JV 2008/131) is de belangenafweging bij de artikel 59-maatregel en de artikel 6-maatregel hetzelfde.

2. Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Op 8 oktober 2008 is eiseres de toegang tot Nederland geweigerd. Zij is aansluitend strafrechtelijk gedetineerd. Na beëindiging hiervan op 21 oktober 2008, is eiseres op grond van artikel 50 van de Vw 2000 opgehouden en overgebracht en vervolgens op grond van artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring gesteld. Met het opleggen van deze maatregel is eiseres geen toegang tot Nederland verschaft. De toegangsweigering is immers nooit opgeheven. Voor 'verblijf' in de zin van artikel 59 van de Vw 2000 is dan ook niet vereist dat aan de vreemdeling toegang in de zin van artikel 3 van de Vw 2000 is verleend. Eiseres heeft pas op 23 oktober 2008 de aangekondigde asielaanvraag ingediend. Dat betekent dat eiseres op 21 oktober 2008 terecht in bewaring is gesteld op basis van artikel 59, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Zolang verweerder binnen de wettelijke gestelde termijnen op de asielaanvraag van eiseres beslist, is eiseres niet in haar belangen geschaad door het feit dat de a-grond en niet de b-grond van artikel 59 van de Vw 2000 is opgelegd.
Na de inbewaringstelling op grond van artikel 59 van de Vw 2000 is ten aanzien van eiseres op 22 oktober 2008 de maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast. Dat was mogelijk nu de toegang tot Nederland nog steeds was geweigerd. De vraag of de toegang terecht is geweigerd, ligt in deze procedure niet ter toetsing voor. Het gaat in de artikel 6-procedure om de situatie na 23 oktober 2008. Op 23 oktober 2008 is eiseres opnieuw de toegang tot Nederland geweigerd. Op 26 oktober 2008 is eiseres gehoord vanwege de in te dienen claim bij Zwitserland. Vervolgens is op 27 oktober 2008 aan eiseres het voornemen kenbaar gemaakt om haar asielaanvraag

af te wijzen. Op 28 oktober 2008 is het dossier van eiseres naar bureau Dublin gestuurd. Ook is er diezelfde dag een nieuwe plaatsingsbeschikking op grond van artikel 6 van de Vw 2000 afgegeven. Gelet op vorenstaande faciliteert verweerder het vertrek van eiseres in voldoende mate. Voorts is het zicht op uitzetting naar de DRC niet relevant, nu er een Dublinclaim wordt gelegd bij Zwitserland. Dat land is namelijk verantwoordelijk voor het asielverzoek.
Voor een lichter middel bestaat geen aanleiding. Een meldplicht verhoudt zich in de ogen van verweerder niet met een toegangsweigering. Ook in de artikel 59-procedure is er gelet op de gronden geen reden om een lichter middel toe te passen.
Tot slot dient de belangenafweging in het voordeel van verweerder uit te vallen, mede gelet op het grensbewakingsbelang, de nog korte duur van de detentie en de in te dienen claim bij Zwitserland.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ten aanzien van het beroep ex artikel 59 van de Vw 2000

3. Ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die
a. geen rechtmatig verblijf heeft;
b. die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.
Ingevolge het vierde lid duurt bewaring krachtens het eerste lid, onder b, geen geval langer dan vier weken en in geval van een voornemenprocedure niet langer dan zes weken.

4. Ter beoordeling staat allereerst of verweerder eiseres de maatregel van artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig heeft opgelegd.

5. De rechtbank stelt voorop dat zowel de tekst van de artikelen 6 en 59 van de Vw 2000 als het systeem van de wet geen grond biedt voor het oordeel dat na een toegangsweigering aan een vreemdeling geen vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000, kan worden opgelegd. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 18 februari 2003 (LJN: AF6640) en 27 juli 2005 (LJN: AU2579).

6. De rechtbank stelt vast dat de gronden die aan de inbewaringstelling ten grondslag zijn gelegd, niet zijn betwist. Voorts had eiseres op 21 oktober 2008 nog geen asielaanvraag ingediend, zodat verweerder de maatregel van artikel 59 van de Vw 2000 terecht op grond van het gestelde onder a heeft opgelegd. Vervolgens heeft eiseres op 23 oktober 2008 een asielaanvraag ingediend, zodat vanaf dat moment - gelet op het bepaalde van artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000 en artikel 3.1 van het Vreemdelingenbesluit 2000 - sprake was van rechtmatig verblijf. Dat betekent dat een categoriewijziging had moeten plaatsvinden. Uit de schriftelijke reactie van verweerder leidt de rechtbank af dat deze categoriewijziging niet heeft plaatsgevonden. De rechtbank is evenwel van oordeel dat het ten onrechte uitblijven van de categoriewijziging de voortduring van de maatregel in het onderhavige geval niet onrechtmatig maakt. Zoals de AbRS in haar uitspraken van 31 juli 2002 (LJN: AE8079) en 12 december 2003 (LJN: AO2822) heeft overwogen, maakt het uitblijven van de categoriewijziging de voortzetting van de bewaring slechts onrechtmatig, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. In het onderhavige geval is hiervan geen sprake, nu de termijn waarbinnen verweerder gehouden is te beslissen op de asielaanvraag nog niet is verstreken.

7. In zoverre namens eiseres in de schriftelijke reactie van 7 oktober 2008 een beroep is gedaan op de Procedurerichtlijn, merkt de rechtbank op dat dit een nieuw argument betreft in een reactie na de zitting waarop verweerder niet heeft kunnen reageren. De rechtbank zal het beroep op de Procedurerichtlijn dan ook wegens strijd met de beginselen van de goede procesorde niet betrekken bij de beoordeling van onderhavige beroepen. De rechtbank merkt overigens ten overvloede op dat het beroep op de Procedurerichtlijn niet tot enig gevolg had kunnen leiden, nu de tekst van artikel 7 van de

Procedurerichtlijn geen aanleiding geeft te veronderstellen dat de term "verblijf" automatisch rechtmatig verblijf inhoudt in de zin van het nationale recht.

8. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat thans niet van belang is of er zicht op uitzetting naar de DRC bestaat. Verweerder heeft immers aangegeven via bureau Dublin een claim bij Zwitserland neer te leggen, nu uit onderzoek is gebleken dat eiseres via Zwitserland naar Nederland is gereisd.

9. Voorts heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien voor de toepassing van een lichter middel. Verweerder heeft op basis van de gronden die aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd, kunnen aannemen dat het risico bestaat dat eiseres zich aan het toezicht zal onttrekken. Haar medische situatie doet geen afbreuk aan dit oordeel.

10. Tot slot dient de belangenafweging, gelet op de aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden, in het voordeel van verweerder uit te vallen. Eiseres heeft geen bijzondere omstandigheden gesteld, die maken dat haar belang op dit moment prevaleert.

Ten aanzien van het beroep ex artikel 6 van de Vw 2000

11. De rechtbank stelt vast dat verweerder op 22 oktober 2008 aan eiseres (ook) de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 heeft opgelegd. In geschil is of de oplegging van deze maatregel rechtmatig is geschied, nu verweerder eiseres de dag ervoor op grond van artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring heeft gesteld.

12. Eiseres heeft gesteld dat verweerder door de inbewaringstelling op grond van artikel 59 van de Vw 2000 (impliciet) aan eiseres toegang tot Nederland heeft verleend in de zin van artikel 3 van de Vw 2000. De rechtbank volgt eiseres niet in deze stelling. Zoals (onder meer) blijkt uit de uitspraak van de AbRS van 28 oktober 2004 (*LJN: AR5859*) is voor toegangsverlening na een toegangsweigering vereist dat verweerder ondubbelzinnig te kennen heeft gegeven dat hij het door artikel 3 van de Vw 2000 beschermde belang van de grensbewaking heeft prijsgegeven. Gesteld noch gebleken is dat in onderhavige zaak hiervan sprake is. Het opleggen van de maatregel ex artikel 59 van de Vw 2000 kan in ieder geval niet worden beschouwd als het ondubbelzinnig prijsgeven van het grensbewakingsbelang.
Uit voornoemde uitspraak blijkt voorts dat de wet geen grondslag biedt voor het oordeel dat rechtmatig verblijf op de voet van artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet verenigbaar is met een toegangsweigering op grond van artikel 3 van de Vw 2000. Het feit dat eiseres door haar asielaanvraag (procedureel) rechtmatig verblijf heeft verworven, staat dus evenmin in de weg aan het handhaven van de toegangweigering op 8 oktober 2008.

13. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder gelet op het grensbewakingbelang in redelijkheid geen lichter middel hoeven toepassen. Voorts heeft verweerder dit belang in redelijkheid kunnen laten prevaleren boven de belangen van eiseres.

Ten aanzien van beide beroepen

14. Na beoordeling van de door of namens eiseres naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregelen in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve verklaart de rechtbank de beroepen ongegrond.

15. Uit het voorgaande volgt dat eiseres zich thans rechtmatig in vreemdelingenrechtelijke detentie bevindt onder twee verschillende titels. Hoewel daar naar de letter van de wet geen belemmering voor bestaat, acht de rechtbank dit een onwenselijke situatie. Waar de maatregel van artikel 6 van de Vw 2000 tot doel heeft te voorkomen dat een vreemdeling zich de toegang tot Nederlands verschaft, strekt de inbewaringstelling krachtens artikel 59 van de Vw 2000 ter fine van uitzetting. De grondslag van beide maatregelen verschilt, zodat ook de toepassing ervan met (enigszins) andere waarborgen is omkleed. Zolang deze situatie voortduurt, dient verweerder de waarborgen van beide maatregelen in acht te nemen. Gelet op vorenstaande beveelt de rechtbank verweerder aan één van beide maatregelen op te heffen.

16. Aangezien de beroepen ongegrond zijn verklaard, acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

in beide zaken:

- verklaart de beroepen ongegrond;
- wijst de verzoeken om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.T.H. Zimmerman, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S.C.J. Lindeboom, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 14 november 2008.

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Afschrift verzonden op: 14 NOV. 2008

Conc.: SS
Coll: MvM
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

BOUMAN c.s.
ADVOCATEN

mr P. Bouman*
mr N.A.P. Heesterbeek
mr M.P. Ufkes

Noordende 28
5701 SR Helmond
tel 0492 527080
fax 0492 527745

alsmede per fax: 070-3651380
Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
20 NOV 2008
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Helmond 20 november 2008
Inzake
Uw ref. 08/36381 & 08/37868
Onze ref. **02/10/08**

Procedurenummer : 08/38381 & 08/37868
Zittingsdatum : 05.11.2008
dossiernummer M.v.J :
CRV-nummer :
betreft cliënte :
geboortedatum :
nationaliteit : Burger DRC

Hoogedelgestreng College,

Mevrouw verblijvende in het UitzetCentrum Schiphol-Oost, te dezer zake woonplaats kiezende te Helmond aan het Noordende 28, ten kantore van mr N.A.P. Heesterbeek, advocaat, die ten deze verklaart bepaaldelijk door haar gevolmachtigd te zijn tot ondertekening en indiening van het onderhavige beroepschrift stelt in de hoedanigheid van gemachtigde Hoger Beroep in tegen de uitspraak van de van de rechtbank te Amsterdam onder registratienummer 08/38381 en 08/37868 waarbij de rechtbank als volgt heeft beslist:

verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken om schadevergoeding af.

Appellante kan zich met vermelde uitspraak niet verenigen en voert tegen vermelde uitspraak de navolgende grieven aan:

Grief 1 Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte en op onvoldoende gemotiveerde wijze onder 6 van de bestreden uitspraak overweegt dat eiseres op 21 oktober 2008 nog geen asielaanvraag had ingediend zodat verweerder de maatregel van artikel 59 van de Vw 2000 terecht op grond van het gestelde onder a heeft opgelegd;

* Aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat terzake door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitbetaald.
Beroepsaansprakelijkheid is verzekerd als voorgeschreven door de Nederlandse Orde van Advocaten.
Bouman c.s. Advocaten bv, Kamer van Koophandel Eindhoven nr 17129919 www.boumancsadvocatenbv.com

Ad grief 1:
Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte onvoldoende is ingegaan op de schriftelijk reactie van 7 november 2008 die namens haar door gemachtigde is ingediend. Hetgeen in strijd is met de vereiste zorgvuldigheid. In de schriftelijke reactie is onder andere aangegeven dat uit de processtukken blijkt dat appellante al in een zeer vroegtijdig stadium nog vóór de oplegging van de artikel 59 maatregel om internationale bescherming heeft gevraagd.
Uit pagina 3 van het proces-verbaal van verhoor van 21 oktober 2008 valt namelijk op te maken dat appellante heeft aangegeven: 'Ik heb toch asiel in Nederland aangevraagd'.
In het proces-verbaal op pagina 3 is eveneens opgenomen: 'U deelt mij mede dat ik vanaf morgen de asielprocedure zal ingaan. Ja dat begrijp ik, dat is mij al medegedeeld'.
Appellante is van mening dat de belangenafweging door verweerder in dat stadium reeds had dienen te worden gemaakt, dat de belangenafweging ten voordele van appellante had dienen uit te vallen en oplegging van de artikel 59 maatregel achterwege had dienen te blijven.
Dat appellante pas op 23 oktober 2008 de gelegenheid heeft gekregen een asielaanvraag te ondertekenen doet aan vernoemde niet af, naar de mening van appellante.
Appellante is van mening dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden, de medische klachten van appellante.
Appellante is op grond van vernoemde van mening dat de oplegging van de maatregel ex artikel 59 Vw onrechtmatig is geweest;

Grief 2 Appellante is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat aan appellante krachtens artikel 59 Vw een vrijheidsontnemende maatregel was opgelegd, niet ook nog enige dagen na oplegging van artikel 59 Vw de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6 Vw kon worden opgelegd;

Ad grief 2:
Appellante is van mening dat de rechtbank ten onrechte onvoldoende is ingegaan op de schriftelijke reactie van 7 november 2008, welke namens haar was ingediend hetgeen in strijd is met de vereiste zorgvuldigheid. In de reactie is verwezen naar artikel 7 Vw en de MvT (TK 26 732 nr 3 pagina 19) en is aangegeven dat het mogelijk is om de vreemdeling na vrijlating uit het Huis van Bewaring op grond van artikel 6 Vw zijn vrijheid te ontnemen.
Uit de wetsgeschiedenis kan derhalve worden opgemaakt dat het niet meer mogelijk is om indien nadat een vreemdeling uit strafrechtelijke bewaring komt en aan de vreemdeling vervolgens de artikel 59 eerste lid aanhef en onder a Vw maatregel wordt opgelegd dat daarna nog eens op grond van artikel 6 Vw de vreemdeling de vrijheid wordt ontnomen.
Het doel van artikel 6 Vw is om te voorkomen dat de vreemdeling zich feitelijk toegang tot Nederland verschaft.

Artikel 7 Vw laat niet toe dat indien na beëindiging van de strafrechtelijke detentie de maatregel ex artikel 59 Vw wordt toegepast en dat enige dagen later artikel 6 Vw maatregel wordt opgelegd.

Met het opleggen van de artikel 6 maatregel na de artikel 59 maatregel kan het doel te weten te voorkomen dat de vreemdeling zich de feitelijke toegang tot Nederland verschaft niet meer worden bereikt.
Appellante is van mening dat de vraagstelling van de rechtbank onder punt 11 van de bestreden uitspraak namelijk dat in geschil is of de oplegging van de maatregel op grond van artikel 6 Vw rechtmatig is geschied, nu verweerder eiseres de dag ervoor op grond van artikel 59 Vw 2000 in bewaring heeft gesteld, ten onrechte onvoldoende gemotiveerd heeft beantwoord onder punt 12 van de bestreden uitspraak, hetgeen in strijd is met de benodigde zorgvuldigheid.
Appellante is van mening dat de oplegging van de maatregel op grond van artikel 6 Vw niet rechtmatig is geweest;

Bij het onderhavige Hoger Beroep wordt de navolgende stuk in kopie overgelegd:
- bestreden uitspraak d.d. 14 november 2008.

Gelet op het vorenstaande verzoek ik u namens appellante dit Hoger Beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat de vrijheidsontnemende maatregelen dienen te worden opgeheven, met veroordeling van verweerder in de kosten die appellante in verband met de behandeling van dit Hoger Beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Helmond, 20 november 2008

P/o M.O.

N.A.P. Heesterbeek
gemachtigde